

[Udenrigsministeren.] optagelse skal man ikke afvente. Jeg ved, at man i neutrale lande er inde på den tankegang; at når aftalen mellem de to Tysklænder er bragt i hus og der dermed er aftalt en procedure for optagelsen i FN, er det tidspunkt inde, da man — uden at gøre det, som man efter min bedste overbevisning ville gøre ved at anerkende i dag, nemlig give Brandts østpolitik et tilbageslag — kan optage og normalisere forbindelsen med DDR på en måde, som vel i og for sig alle i denne sal er enige om det ønskelige i, når blot de politiske forudsætninger, jeg her har peget på, er klaret.

Jeg bør lige til sidst sige — men det skulle måske næsten være overflødigt — at jeg af den grund ikke kan modtage SF's dagsorden i den skikkelse, den her foreligger i, hvor man henstiller om hurtigt og isoleret optagelse af diplomatisk forbindelse.

Ministeren for offentlige arbejder og for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Det er egentlig ikke noget særlig stort afsnit i hr. Niels Helveg Petersens ordførertale, der kalder mig herop. Til gengæld omhandler det et meget væsentligt problem, nemlig hele forureningsbekæmpelsen. Det er mere en fornemmelse af en relativt negativ radikal holdning over for hele det spørgsmål — eller for at være helt præcis, i hvert fald regeringens politik i forureningsbekæmpelsesspørgsmålet — der kalder mig herop. Det er en holdning, der er fremkommet dels ved en række politiske møder rundt omkring i landet, dels ved behandlingen af en række af de lovforslag om forureningsbekæmpelse, der er fremsat her i folketinget, sidst og stærkest i forbindelse med det ret omfattende lovforslag om miljøbeskyttelsen.

Det er ikke enlige svaler, der her fra radikal side dukker op, idet hr. Niels Helveg Petersen nu vender tilbage til emnet. Jeg tillader mig at citere, hvad hr. Niels Helveg Petersen sagde her i formiddags. Han ville pege på, at

... på hele forureningsområdet er der ikke i regeringens økonomiske planer endnu fremlagt noget, hvor man økonomisk viser en vilje til, at også det offentlige skal gå stærkt ind i forureningsbekæmpelsen. Der er ingenting, der tyder på, at man i hvert fald økonomisk har priori-

teret forureningsbekæmpelsen særlig højt. Vi har fået en miljølov — eller udkast til det med mangler — som skal danne grundlag for en forhandling i folketinget næste år, men den økonomiske side af forureningsproblemet er ikke taget op.

Der er grund til at spørge, hvad hr. Niels Helveg Petersen egentlig mener med det udsagn, som fremgår af det afsnit; jeg har refereret. Jeg tror ikke, hr. Niels Helveg Petersen kan mene, at miljøforslaget ikke ganske klart hviler på det grundprincip; at skadevolderen eller forureneren skal betale for rensningen. Jeg synes også, det er rigtigt at gøre opmærksom på, at det synes at være et grundprincip, som er ganske almindeligt accepteret, for under den debat, vi havde om det i tinget, fik jeg da tilslutning til det fra i hvert fald 4 af de 5 partier. Det er også et grundprincip, som i praksis følges i det omfang, forureningsbekæmpelsen overhovedet er sat i gang. Lad mig henvisse til et af de største problemer inden for dette område, nemlig vandforureningen, hvor man, hvor det drejer sig om først og fremmest husholdningsspildevand, i en lang række kommuner har pålagt forbrugerne af vand en afgift; hvis procentuelt dels er gået til at samle kapital op til at projektere et rensningsanlæg; dels senere er gået til at holde dette rensningsanlæg i drift — altså en afgift, der ganske klart hviler på det princip, jeg har omtalt, nemlig at forureneren skal betale.

Det princip gælder ikke alene husholdningerne, men må også gælde virksomhederne. Også her kan man finde et ganske klart princip i wort lovforslag, som på ingen måde berettiger til det udsagn, hr. Niels Helveg Petersen er fremkommet med i dag. Vi har nemlig en ganske klar sondring imellem eksisterende og nye virksomheder. For de nye skal de nye normer for udledning af forskellige former for forureningsstoffer være bekendt på et så tidligt tidspunkt, at de kan indgå i de nye virksomheders planlægning, og så man kan indkalkulere denne samfundsmæssige omkostning i vurderingen af, om en given produktion er rentabel eller ej. I virkeligheden er det relativt erhvervsvenligt at få det frem på det tidspunkt, så det kan indgå meget stærkt i planlægningen. Det samme gælder for de eksisterende virksomheder i det omfang, de skal udbygge